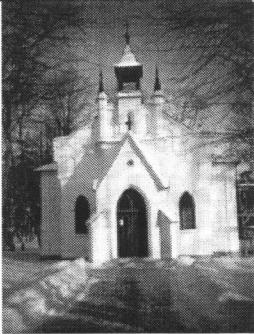

Kristus Draudze

2005
decembris

“Jums šodien Dāvida pilsētā dzimis Pestītājs, kas ir Kristus, Kungs.” (Lūkas 2: 11b)

Mācītājs Varis Bogdanovs

Viss Adventa laiks bija gaidīšanas laiks. Vai Ziemassvētku laiks ar kaut ko atšķiras? Nē, jo arī šis laiks ir gaidīšanas laiks. Brīnumu gaidīšanas laiks. Vai ne ar brīnumu gaidīšanu saistīs Ziemassvētku laiks? Varbūt tādēļ kādiem cilvēkiem šis laiks ir vēl drūmāks, jo brīnumi nav pasūtāmi noteiktā laikā un vietā. Kas gan ir brīnumi? “Jums šodien!” – Evaņģēlija Vēsts uzrunā - šodien, cauri gadu tūkstošiem un cauri šo gadu tūkstošu neskaitāmām dienām Dievs sūta vēsti – “šodien dzimis Pestītājs, kas ir Kristus, Kungs” tev!

Ziemassvētku laiks ir arī dažnedažādu akciju laiks, kuru mērķis ir sniegt palīdzību tur, kur tā kaut kādu iemeslu dēļ visa gada garumā ir gājusi garām. Arī mūsu Kristus draudze sniedz palīdzību – gan pansionāta ļaudīm, gan arī mazajiem bērnu nama iemītniekiem. Tā nav liela un spoža, bet nāk no sirds! Taču šogad ir arī kaut kas īpašs – palīdzību saņem pati draudze, lai mazo baznīciņu varētu apsegīt ar jaunu cepuri – jumtu. Mēs sakām lielu paldies un ļoti priečājamies par palīdzību! Šis notikums noteikti uzmundrinās mūs visus šajā sarežģītajā laikā.

Katru gadu no jauna dzirdam pazīstamos vārdus, kas atklāj neparastu, brīnumainu vēstījumu. Vēstījumu par maza bērna dzimšanu ne labākajos apstākļos. Pasaule piedzīvo kaut ko tik lielu, ko tā nespēj aptvert. Iesākumā tas ir svarīgi tikai dažiem, nebūt ne tiem spējīgākajiem vai izcilākajiem ļaudīm. Lielākajai daļai tas ir vienaldzīgi, un kādos pat izraisa naidu. Paies gadu simti, līdz šī notikuma nozīme izgaismos pasaules apziņu. Katrai nākamajai paaudzei no jauna būs nepieciešama Dieva atklāsme par šī lielā notikuma jēgu.

Tomēr ar to cīņa par Ziemassvētku brīnuma vietu šai pasaulei nebeidzas. Kristus dzimšanas svinēšana ir arī laiks, kad pasaule pārvēršas vienā lielā tirgus laukumā. Tirgus laukumā, kur pērk un pārdod visu, kas vien ir kustināms un nekustināms, kas ir dzīvs un nedzīvs. Tirgošanās notiek arī citās dienās, tā neapstājas un nebeigties nekad, kamēr vien pastāvēs šī pasaule. Kad tirgošanās notiek tirgošanās dēļ, kad pazūd jēga un kad bizness nozīmē tikai un vienīgi naudas taisīšanu. Raugoties šajā procesā no malas, varam pat saskatīt monstrām līdzīgas aprises. Kāda tad starpība, ar ko naudu taisīt – audzējot labību, kartupeļus, izgatavojot mēbeles, apavus vai pērkot amatus un lēmumus, tirgojot narkotikas, ieročus un cilvēkus? Ja biznesam pazūd jēga un tas pastāv vienīgi naudas dēļ, tad zūd jebkādas robežu. Tad ikvienu darbu var vērtēt tikai pēc ienākumu daudzuma, un cilvēka vērtība ceļas atbilstīgi nopērkamajām mantām, pakalpojumiem un stāvoklim sabiedrībā. Un vara!? Vara noteikt to, kam būs notiks un kam ne! Apšaubīt visu, kas apdraud varas pozīcijas un arī cīnīties, lai mazinātu vai iznīcinātu ikvienu apdraudētāju un apdraudējumu.

Biznesā visam ir jābūt noteiktam un ar savu cenu. Ir liels kārdinājums visam piekārt cenu, lai reizi par visām reizēm varētu

saprast, cik kas maksā! Cik maksā dzīvība? Cik maksā mīlestība? Cik maksā brīvība? Cik maksā draudzība? Cik maksā nodevība? Un cik maksā Debesis? Vai arī – cik maksā dzīve kopā ar Dievu seit un mūžībā? Cik tas viss maksā? Jā, un viss šai pasaulei patiešām kaut ko maksā!

Dievs mums atbild ar savu piedzimšanu – top par cilvēku. Brīnumis ir noticis! Mēs svinam šo brīnumu, mēs piedzīvojam šo brīnumu, un brīnumi mūs modina un uztur ticībā. Brīnumi appņem mūs – izrādās, var būt arī citādi! To saka Dievs ar savu ienākšanu pasaulei. Tādēļ labdarība ir arī liecība, ka var pelnīt, lai vienkārši dāvinātu. Dāvinot varam iegūt daļu pie Dieva darbiem – iegūt jēgu. Vai ne tā dara pats Kristus? Viņš dāvina Sevi pasaulei, lai mēs Viņu saņemtu! Viņa dzimšana katram sniedz dzīves vērtību, jo caur to atveras Debesis tev, un Dievs saka – tu esi pats vērtīgākais.

Svētīgus Kristus dzimšanas svētkus!

A.D. 2005. gada decembrī

No Kristus draudzes priekšvēstures

LIGITA OZOLA, diakonijas grupas locekle

2.

Laikā, kad jau sākam darboties kā draudze, izdomājām, ka Bībeles stundas varētu pārceļ uz pansionāta telpām - lai tur mītošie neredzīgie cilvēki, kas pārvietojas ar grūtībām, varētu klausīties Dieva vārdu. Direktore mums laipni atvēlēja telpas pansionāta klubā ceturtdienas pēcpudsienā, kad tur nenotika citas nodarbības. Tā sākām noturēt ceturtdienās dievkalpojumus pamīšus ar Bībeles stundām.

1991. gada Lieldienās pansionātā sarīkojām pirmās kristības un iesvētības – tika kristīti un iesvētīti apmēram 15 cilvēki, gan bērni, gan pieaugušie. Katehēzes nodarbības notiek mājās pie Ārijas Kēles. Tā paša gada rudenī sāka darboties arī svētdienas skola, kuru sākumā apmeklēja trīs bērni. Viņi pieaicināja savus skolas biedrus un apkārtnes bērnus, un mācību gada nobeigumā skolēnu skaits bija jau 20. Svētdienas skolā izauga jau no divu gadu vecuma.

No 1991. līdz 2003. gadam Ziemassvētkos un Lieldienās pansionātā notiek bērnu dievkalpojumi. Arī Strazdumuižas internātskolā tiek noturēti dievkalpojumi mācību gada sākumā,

Ziemassvētkos un Lieldienās. Sākumā tajos ar lielu dedzību kalpoja Teoloģijas fakultātes students Māris Sants, būdams ļoti ieinteresēts neredzīgo cilvēku pievēršanā kristīgai ticībai.

Kad tika saņemta atļauja apsaimniekot Jēkaba kapelu Mēness ielā, sākās mūsu draudzes aktīvistu talkas. Kapela atradās ļoti bēdīgā stāvoklī, taču draudzei naudas nebija, tāpēc to vajadzēja atjaunot saviem spēkiem. ļoti aktīvi darbojās Teoloģijas fakultātes studenti Māris Sants un Gundars Bērziņš, brāļi Ivo un Uģis Sildegi, kā arī daudzi mūsu draudzes locekļi un viņu ģimenes. Par pirmo nelielo ziedoju mu krāsojām kapelas jumtu, lai telpa nebojātos un būtu sausa. Kad saņēmām ziedoju mu no Vācijas, sākām domāt par kapelas iekšienes remontu un krāšņu būvēšanu. Diemžēl pirmā darbu vadītāja Daga Auzuleja veikums izrādījās nekvalitatīvs, un to nācās pārtaisīt. Turpmāko remontdarbu vadību uzņēmās Kārlis Ozols, viņam palīdzēja cilvēki no Strazdumuižas ciemata, kuriem varējām atmaksāt tikai ar humāno palīdzību, ko saņēmām no Zviedrijas. Tika atraktas kapelas sienas, un bedre ap tām piebērta ar šķembām. Tā kā kapelā bija sakrājies liels mitrums, vajadzēja pārkāsot sienas, no jauna iestiklot logus. Lielākos krāsošanas darbus veica Andris Grīnbergs (†), turpmākos – Persijs Bērziņš (†) un Guntis Arājs.

Naudu pārvaldīja un materiālus ar lielu atbildības sajūtu gādāja Gundars Bērziņš, par ko viņam liels paldies. Lai uzsāktu kalpošanu Jēkaba kapelā, bija nepieciešamas mēbeles un dažādas saimniecības lietas – šajā ziņā esam ļoti pateicīgi Neredzīgo pansionāta direktorei Izoldei Vītolai (†) un saimniecības pārzinim Jānim Kovalevskim, kurš dāvināja mēbeles sakristejai.

Ciemos pie māsu draudzes Holckirhenā (Holzkirchen)

ANITA UZULNIECE

Oktobra vidū apciemoju mūsu māsu draudzi Bavārijā, Holckirhenā. Droši vien mūsu draudze atceras turienes mācītāja Gotfrieda Greinera (*Gottfried Greiner*) un draudzes locekļu viesošanos mūsu draudze 2001. gadā, kad dievkalpojumā klausījāmies mācītāja sprediķi un arī āpus baznīcas pavadījām laiku kopā ar viesiem. Tagad man bija iespēja savām acīm redzēt viņu skaisto, jauno baznīcu, iepazīties ar mācītāja Greinera kundzi Doroteju, kas arī kalpo šajā draudzē un nesen aizstāvēja disertāciju par tematu *Svētība*, kā arī ar dēliem Kristianu un Benjamīnu. Tā bija ne tikai iespēja tikties ar veciem paziņām un iegūt jaunus draugus, bet arī reāli saskarties un mēģināt apjēgt atšķirības starp Evanģēliski luterisko baznīcu Vācijā un Latvijā.

“Es gribu tevi svētīt, un tev jābūt par svētību.”

1. Mozus 12 : 2

Holckirhenas jaunā baznīca saucas Segenskirche (Svētības baznīca). To nolēma celt tad, kad draudzei kļuva par šauru vecajā, Apustula

Tomasa, baznīcā. Vienlaicīgi ra jaunās baznīcas iesvētīšanu tika svinēta Apustuļa Tomasa baznīcas 100 gadu jubileja. Pārceļoties draudze paņema līdzi sakramento traukus, altāra bībeli un kristāmo kannu.

Jaunā *Segenskirche* atklāta 1998. gadā, un arī tā, atbilstoši vietas nosaukumam (*Holzkirchen* - koka baznīca) ir no koka. Apaļajā ceļtnē, kas veidota pēc pirmskristiešu laika Romas Panteona modeļa - arhitekts Vandelīns Lihtblaus (*Wandelin Lichtblau*) - īpaša plašuma un «debesu» sajūta rodas, stāvot tās centrā, kura smaile it kā ietiecas debesīs. Ap to rotandas formā izveidotie 12 stūri ļauj iekārtot visas nepieciešamās palīgtelpas - sakristeju, sakramento trauku novietošanas, sadraudzības, svētdienas skolas u.c. Baznīcas altāris (skat. foto), kancele, kristību postaments un krusts veidoti vienotā stilā un no koka (autors tēlnieks Karlheics Hofmans (Karlheinz Hoffmann)). Baznīcas otrā pusē, kādu 20 soļu attālumā, slejas moderns metāla zvanu tornis, daudz augstāks par pašu baznīcu. Kopā ar bērnudārzu, draudzes zāli, mācītāju un draudzes darbinieku biroja ēku un pārdomāti iekoptiem apstādījumiem (manas ciemošanās laikā zālājs un ziedi pārkājās ar pirmo sniegū) veidojas veselis draudzes kvartāls, kura vienā stūrī kā vēsturiska piemiņa vēl oprojām stāv vecā, simtgadīgā, ar koka lubiņām pārsegta baznīciņa.

Bērnudārza darbā aktīvi piedalās speciāla draudzes padome, tajā uzturas un nodarbojas bērni no visa ciemata. Interesanti bija piedālīties arī kādā reliģijas stundā vietējās skolas 5. klasē, kuras sākumā bērni kopā ar skolotāju sasēdās uz grīdas aplī, katrs tajā aizdedzinot svečīti

Mans Ceļš pie Dieva

Reiz dzīvoja meitene. Spēlējās smilšukastē, gāja skolā, izauga, mācījās citādās skolās, strādāja, audzināja bērnus, īsāk sakot dzīvoja kā jau visi. Bet paralēli ikdienai domās bakstījās visapkārt. Kaut kāds urķis iekšā laiku pa laikam nedeva miera, jo tas bērnības „kāpēc” neatslēdzās, tikai pierima. Daudzbie jautājumi-atbildes īstienībā izveidoja taciņu, kas pārvērtās celā. Bija vēlēšanās no tā pietieti, noslāpēt to urķi, bet tas tā arī neizdevās. Te nu es esmu. (...)

Kā tas viss tā notika? Nav iespējams sakārtot prioritātes visam, kas atveda mani uz mazo balto baznīci. Tie bija mazākās meitīnas uzdotie jautājumi. Tas bija mazais ikdienišķais brīnumšķērslis, kad atvērās baznīcas durvis dienā un laikā, kad tur nevienam nebija jābūt. Ne Dievkalpojuma laiks, ne pieņemšanas stundas. Un vispār, bija slēgts. Bet durvis atvēra. Sirsnīga sieviete. Un jau pēc stundas mācītājs ar mani runāja. Tā bija mācītāja attieksme un vārdi, kuros izdzirdēju jēgu pār mēru bieži lietotajās frāzēs. Toreiz ne mazākās domas nebija par nākšanu uz baznīcu, nemaz nerunājot par kristīšanos. Jo bija laiks, sen, kad sevī nolēmu – vairs neko, ne-ko., negribu dzīrdēt ne par kādu Dievu, nekādu reliģiju, nekādā formātā. Nē. Jo viss ar ko sastapos šajā sakarā - bija tuksa runa. Vārdiem nepieciešams rīcības apstiprinājums. (...)

Visums. Novembra naktī, kad vēl nav sniega un viss ir rīktīgi melns, jāuzkāpj Dzegužkalnā. Jānostājas pašā virsotnē un jāskatās uz Rīgas uguņiem. Pēc kāda brīža var sajust pilsetas robežas. Tad jūru. Var sajust, kā Zemes virsma aizlokās aiz horizonta, ka mūsējā planēta ir apaļa. Ka Zeme ir pagriezusies pret Sauli ar citiem sāniem. Un patiesībā, stāvot Zemes virsotnē tepat Dzegužkalnā atrodies Visumā, neaptveramā izplatījumā ar miljardiem redzamo un neredzamo zvaigžņu, starp kurām Saule ir tikai mazais baltais punduris ... (...)

Kristus. Sen, kad vēl mācījos skolā, vienā gudrā žurnālā izlaistu rakstu, no kura sapratu un noticeju, ka Jēzus no Nācabetes ir nevis

legenda, bet tāds cilvēks reāli ir dzīvojis. Arheoloģiskajos izrakumos, kaut kur plašās padomju valsts dienvidos, ir atrasti rakstu tūstokji. Kāds tirgotājs pratis rakstīt. Viņš ir pārrakstījis daudz manuskriptu, un kādu senu vēstuli, kur starp citiem notikumiem ir pieminēti tautas nemieri Jūdejā, kas izcēlušies viena cilvēka, vārdā Ješua (?), dēļ. Vienkārši fakts. Stipri vēlāk izlasītajā Bulgakova romānā „Meistars un Margarita” Kristus - reāls cilvēks, kaut gan romāns taču – literāra fantāzija. (...)

Laiks ir. Bet tikai šis brīdis. Laiku pa laikam saskaramies ar liecībām par ielūkošanos nākotnē un pagātnē. Eižens Finks. Tātad laiks pastāv mums līdz galam neizprotamā veidā? Esmu punkts uz taisnes.

Ticēšana. Vai jūs ticat, ka Antarktīda ir? Jūs tur esat bijuši? Nē? Pa televizoru rādiņa? Liecinieki ir? Kāds ceļotājs kādam citam stāstījis? Un cik tad cilvēku tur ir bijis? Jūs kādu personīgi pazīstat? Un ja nu viņi visi sarunājuši? Un jūs ticat? Un kāpēc ticat? ... Ja ticēšana kā tāda balstās zināmā dzīves pieredzē, faktu analītiskā uztverē un secinājumu veidošanā ... Tas tā, pamatlīdzīgums. Ticības objekti var būt dažādi. Par fanātismu nerunāsim.

Līdzsvars. Starp zināšanu un ticēšanu. Tāda kā balansēšana. Kad zināšanu kritiskā masa ir sasniegta, tad ir pārkāpts pāri slieksnim otrā pusē un sākās uzticēšanās. Pētniekim. Lieciniekiem. Autoritātēm. Ja tādas ir.

Mācītājs. Cilvēks, kurš MĀCA. Dieva Vārdu. Teorija un prakse. Trīs mēneši paskrēja kā viena nedēļas nogale. Svētku sajūta pēc kristīšanas – joprojām nenoploks.

Baznīca. Lievenis. Silts jauks vakars. Ko darīt tālāk? Varis Bogdanovs smaida un saka: – Dzīvot! Bet tas jau ir sākums citam stāstam.

Meitene no iepriekšējās katahēzes izlaiduma

Liecības pilno variantu varat lasīt virtuālajā baznīcā www.baznica.lv

un pastāstot, kas vijam šodien sagādājis prieku. Pēc tādas “iesildīšanās” attiecīgās dienas bībeles tēma par Elizabeti, kurai, jau esot gados, gaidāms bērns, skolnieki uzklasīja un pēc tam rakstiski atstāstīja viegli un ar izpratni.

Mācītāja Greinera ģimene pārcēluseies uz jaunu trīsstāvīgu māju, kas arī atrodas 20 soļu attālumā no baznīcas. To, ka tas gan mācītāja māja, gan biroja telpas, gan bērnudārzs tiek finansēti no valsts, iespējams labāk saprast tad, ja zina, ka Vācijā pastāv baznīcas nodoklis, ko maksā katrs kristietis, kas ir kādas draudzes loceklis, un kas veido tās kopīgo budžetu.

Vairāk par Holckirhenas draudzes vēsturi, notikumiem un jaunumus viņu dzīvē, arī par starptautiskajiem sakariem un māsu draudzēm (tai skaitā mūsu, Kristus draudzi) varat uzzināt mājas lapā: www.holzkirchen-evangelisch.de

Holckirhenas draudzes mīlestība un atbalsts mūsu draudzei izpaužas arī viņu ikgadējos ziedoņumos Kristus draudzes nama atjaunošanā, par kuras soļiem liecina attēli mājas lapā. Mūsu Jēkaba kapela ir tik balta, kāda tā mūs uzņem svētdienās un darbadienās, arī pateicoties māsām un brāļiem Holckirhenā. Man bija tas godpilnais pienākums saņemt viņu draudzes 2005. gada Vasarsvētku dievkalpojuma ziedoņumu. Tā pasniegšana iemūžināta Holckirhenas altāra priekšā (skat. foto).

Liels paldies arī draudzes māsai, bijušajai draudzes padomes referentei, kas tagad šos pienākumus veic sabiedriskā kārtā, Margotai Springer (Margot Springer, skat. foto) par brīnišķīgo Holckirhenas apkārtnes izrādišanu. Iekāpām draudzes Volkswagen autobusījā un izmetām līkumu gar pārējām Holckirhenas draudzes baznīcām - Tramszell (bijusī Stiftkirche), Marijas debesbraukšanas (lūk, ne visi luterāni baidās no Marijas kulta, kā domā mūsu mācītājs Agris) un citas. Varēju izbaudīt arī skatus uz Alpu kalniem - apgabals atrodas 30 km no Minhenes un netālu no Alpiem.

Paldies arī par dāvanām Kristus draudzes Svētdienas skolai un Sadraudzības galdam!

RĪGAS KRISTUS EV. LUT. DRAUDZES PADOME

(ievēlēta 2003. gada 26. janvārī)

- 1. Agris Sutra** – mācītājs (tel.: 7332369, mob. 9243697, e-pasts: sutra@ml.lv)
2. Varis Bogdanovs – mācītājs (tel.: d. 7042139, mob. 6031247)
3. Kristīne Vanaga – evanģēliste (tel.: d. 7012150, m. 7565348, mob. 6563337; e-pasts: kristine_vanaga@hotmail.com, kristinev@vidzeme.rcc.lv)
4. Agra Turlaja – draudzes priekšniece (tel.: d. 7088769, 7223881, m. 7362630; e-pasts: agrat@navigator.lv, agra@petits.lv)
5. Juta Beiere – diakonijas grupas vadītāja (tel.: d. 7208712; e-pasts: Juta.Beiere@ic.iem.gov.lv)
6. Iveta Blanksteina – diakonijas grupas locekle (tel.: m. 7532218)
7. Benita Brūdere – arhivāre (tel.: d. 7026867, m. 7916407, mob. 6412555)
8. Andrejs Cīrulis – (tel.: 7530770, mob. 6532379; e-pasts: cirulis@lf.lv)
9. Rudīte Dābola – kasiere (tel.: d. 7366685, m. 7626860, e-pasts: RDabola@csb.lv)
10. Marta Biruta Filipsone diakonijas grupas locekle (tel.: m. 7521603)
11. Līga Liepiņa – svētdienas skolas vadītāja (tel.: mob. 9986850)
12. Ligita Lauma Ozola – diakonijas grupas locekle (tel.: m. 7532836)
13. Baiba Straumane – rakstvede (tel.: d. 7516005, d. 7525293)
14. Una Stroda – Revīzijas komisijas locekle (tel.: m. 7624785, e-pasts: unastroda@yahoo.com)
15. Anita Uzulniece – kultūras dzīves organizatore (tel.: m. 7312253, mob. 9187510; e-pasts: anita@one.lv)
16. Inese Zandersone – Revīzijas komisijas priekšsēdētāja (tel.: m. 7373788; e-pasts: iceks@tvnet.lv)

Dievkalpojumi Kristus draudzē notiek svētdienās plkst. 8 un 11, trešdienās plkst. 18,

Neredzīgo pansionātā Strazdumu ižā – katru otro ceturtdienu plkst. 15.

Gimeņu dievkalpojumi notiek katra mēneša pēdējā svētdienā.

Rīgas Kristus draudzes izdevums

Rīgā, Mēness ielā 1, LV 1013

Redakcijas adreses:

Redaktore Anita Uzulniece:

anita@one.lv, tālr. 9187510.

Maketētāja Inga Jēruma:

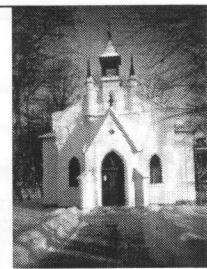
injer@apollo.lv, tālr. 9435367

Iespriests tipogrāfijā NIPO

Metiens 200 eks.

Par mūsu dievnamu

Sv. Jēkaba kapela (Kristus draudzes luterānu baznīca)

Nu jau otro gadu desmitu Kristus draudze pulcējas Miera ielas dievnamā, bijušajā Jēkaba kapelā. Šī miniatūrā neogotikas celtne ir valsts nozīmes kultūras un vēstures piemineklis, Lielo kapu ansamblā un Jēkaba kapu galvenais arhitektoniskais akcents. Pēc vācu draudzes locekļu 1939. gada repatriācijas nelielā kapela palika tukša. Padomju laikos tā tika stipri izpostīta: šeit ierikoja zārku darbnīcu, bet lūgšanu telpu sadalīja daudzos mazos kamarīšos. Tikai 1991. gadā izpostītā ēka tika atdota atjaunotajai Rīgas Kristus draudzei.

Kristus draudzes vēsture ir saistīta arī ar LELB darbu neredzīgu cilvēku aprūpē – Neredzīgo draudze dibināta 1926. gada 18. aprīlī. Tās pirmais gans bijis neredzīgais mācītājs Augusts Grigors. Kopš 1932. gada ar Kristus draudzi saistīts izcilā latviešu teologa, profesora Edgara Rumbas vārds, kas veicināja draudzes garīgo augšupeju un skaitlisko izaugsmi.

Pēc Latvijas valstiskās neatkarības atjaunošanas, Rīgas evanģēliski luteriskā Kristus draudze atkal kļuva patstāvīga un beidzot ieguva savu dievnamu.

Tūlīt arī sākās Jēkaba kapelas atjaunošanas darbs, un par tā iniciatoru un organizētāju kļuva Kristus draudzes mācītājs, teoloģijas profesors Roberts Feldmanis. Tas kļuva iespējams arī, pateicoties Holzkirhenas (Holzkirchen) Bavārijā un Hollandes brāļu draudžu finansiālajam atbalstam un privātajiem ziedotājiem gan ārzemēs, gan Latvijā, starp

kuriem bija arī neredzīgi cilvēki. Dievnama atjaunošanas projekta realizēšanā savu ieguldījumu devuši arī agrākie draudzes mācītāji Māris Sants un Gundars Bērziņš. Pēdējā laikā Kristus draudzei veidojas sadarbība ar Nūbrānsvikas/Leikvudas (Newbrunswick/Leikwood) draudzi Amerikā – gan ar tās dāmu komiteju, gan atsevišķiem draudzes locekļiem, kas finansiāli atbalstījuši Neredzīgo biedrību un mūsu draudzes nama restaurāciju.

Kristus draudze apvieno pāri par 200 kristīgu cilvēku, kas ir uzņēmušies Neredzīgo pansionātā iemītnieku garīgo aprūpi. Draudzes plānos ir Jēkaba kapu teritorijas un vairāku izcili personu apbedījumu vietu sakopšana. Šeit regulāri notiek draudzes locekļu talkas. Draudzes ikdiens darbu vada mācītāji Agris Sutra un Varis Bogdanovs, kā arī draudzes priekšniece Agra Turlaja. Līdz pašai mūža nogalei, neskatoties uz lielo gadu nastu, katrai svētdienas rītu dievkalpojumus šeit noturēja sirmais draudzes gans – mācītājs, teoloģijas doktors, profesors Roberts Feldmanis.

Draudzes vēsturē ieies 2001. gada 8. novembris, kad to apmeklēja princis Čārlzs. Augstais viesis tikās arī ar baznīcas padomes locekļiem, un draudzes neredzīgo cilvēku vajadzībām uzdāvināja īpaši pielāgotu datoru.

(Izmantots arhitektes M. Levinas raksts un arhīva materiāli)

Iz draudzes dzīves

Ar smaidu lūpu kaktīnos

Sveicam mūsu jaunos draudzes locekļus, kas kristīti un iesvētīti 2005. gada 25. decembrī

Inga Kundziņa
Gunārs Pūce
Dace Pūce
Anda Pūce
Ilona Bauska
Mārtiņš Grants
Līga Grante
Anita Jaunpetroviča
Velta Kaspara
Dace Kaspara

Trīsuļojošās rozītes

Visi allaž priecājas, cik mūsu baznīcā skaisti rotāts altāris. Ziedu krāšņums un daudzveidība allaž jūsmina.

Taču vienu reizi visus īpaši pārsteidz vēl nebijuši skaistas sīkas rozītes uz ērgelītēm.

Dāmas pēc tam sajūsmā dveš: "Bet cik tās rozītes smuki trīsuļoja spēlēšanas laikā!"

Toties ērgelnieks Jānis Kaijaks lietu skaidro pragmatiski: "Trīsuļoja ta – trīsuļoja! Bet tā smagā vāze pēc katras patrīsuļošanas brauca manā virzienā. Jo zemāki toņi, jo atrāk! Visu laiku baidījos no puķūdens plūdiem. Baidījos gan par savu uzvalku, gan par notīm, gan klaviatūru arī!"

Smaidus lūpu kaktīnos fiksējis Andrejs Cīrulis

22. janvārī plkst 13 draudzes pilnsapulce, kurā pārvēlēs draudzes padomi.

Visi laipni aicināti!

Lūgšanu nedēļa par kristiešu vienotību

18.-25. janvāris

2006. gada temats:

„Kur divi vai trīs ir pulcējušies Manā vārdā,
tur Es esmu viņu vidū.” (Mt 18, 20)

Šī ir jauna sadarbības laika iesākšanās starp Pontifikālo Padomi/Katoļu Baznīcu un Pasaules Baznīcu Padomi. Tās mērķis ir spert tālāk mazu solīti kristiešu vienotības virzienā. Lūgšanu nedējas notiek jau vairākus gadus.

Astonas lūgšanu dienas ir aicinājums kopīgi kā dažādām baznīcām pārdomāt, lūgt svētību viens otram un redzēt, kā mēs varam kopīgi augt vienotībā.

Tradicionālais datums lūgšanu nedēļai par kristiešu vienotību ir **18.-25.janvāris**. Šos datumus 1908. gadā ieteica Pols Vatsons (*Paul Wattson*) kā laiku starp sv. Pētera un sv. Pāvila svētkiem, un tāpēc tiem ir simboliska nozīme. Dienvidu puslodē, kur janvāris ir atvaļinājumu laiks, baznīcas bieži atrod citus veidus, kā svinēt lūgšanu nedēļu, piemēram, Vasarassvētkos (kā to ieteica Ticības un Kārtības kustība 1926. gadā), kas arī ir simbolisks datums Baznīcas vienotībai.

Tas, kas mūs vieno, ir daudz stiprāks par to, kas mūs šķir. Kristiešu vienotības pamatā ir Kristus klātbūtne - Kristus, augšāmcēlies Kungs, ir mūsu vidū, kā Viņš apsolīja saviem mācekļiem: «Lūk, Es esmu ar jums līdz pasaules galam.» Šo solījumu Jēzus dod tūliņ pēc tam, kad saviem mācekļiem ir pavēlējis dories sludināt Labo Vēsti visām tautām un kristīt tās Tēva un Dēla, un Svētā Gara vārdā. (sal. Mt 28, 19-20) Kungs Jēzus apzinājās arī grūtības, ko mācekļiem nāksies pārvarēt, tāpēc Viņš tos neatstāja kā bāreņus (sal. Jp 14). Jēzus apsolīja palikt kopā ar tiem. Viņš ir Emanuēls, Dievs ar mums (Mt 1, 23).

Lasījumi

1. diena, 18. janvāris

Mūs vieno Kristus klātbūtne. Viens Kungs, viena ticība, viena kristība (Ef 4, 5-6)

Ez 37, 15-28 Mans mājoklis būs pie viņiem

Ps 67 (66) Lai visas tautas Tev pateicas, Dievs

Ef 4, 1-6 Viens Kungs, viena ticība, viena kristība

Jp 14, 23-27 Mēs nāksim pie viņa un pie viņa dibināsim savu mājokli

Lūgšana

Kungs, mēs pateicamies par Tavu klātbūtni mūsu vidū, tā mūs stiprina un iedrošina ceļā. Liec mums apzināties Tavu klātbūtni mūsos, liec mums būt jūtīgiem pret Tavām iedvesmām, kā Tu vadi katru mūsu rīcību. Dāvā mums gudrību un pazemību, lai spējam atpazīt Tavu klātbūtni savos brāļos un māsās. Kungs, dari, lai mēs patiešām būtu viens. Amen.

2. diena, 19. janvāris

Celt kristiešu vienotību kopā ar Jēzu, klātesošu mūsu vidū, – ekumenisms ikdienā. Arī jums pienākas cits citam kājas mazgāt (Jp 13, 14)

At 30, 15-20 Tad tu dzīvos, un daudz būs tavu pēcnācēju Ps 133 (132) Kāds prieks būt kopā ar brāļiem

1 Kor 12, 12-31 Dievs locekkus ir sakārtojis miesā pēc savas gribas

Jūs esat Viņa loceklji, katrs savā vietā

Jp 13, 1-15 Arī jums pienākas cits citam kājas mazgāt

Lūgšana

Mūžīgais Tēvs, vienoti Tava Dēla Jēzus Kristus vārdā un Tava Gara Mierinātāja klātbūtnē, mēs apņemamies veidot kristīgu kopienu, kurai būtu viena sirds un viena dedzība, kas atjaunota Tavas mīlestības ugunī. Palīdzi, lai ar tiem, kurus savā dzīvē satiekam, mēs īstenojam ikdienas ekumenismu, sekojot Tavam Dēlam, kurš mazgāja saviem mācekļiem kājas, lai tie visi kopā ieietu jaunā, Viņa klātbūtnes dzīvē. Amen.

3. diena, 20. janvāris

Kopīgi lūgt Jēzus vārdā. Kungs gaida, lai jums dāvātu žēlastību (Is 30, 18)

Is 30, 18-26 Viņš jums noteikti dāvās žēlastību

Ps 136 (135) Viņa uzticība ir mūžīga

Apd 1, 12-14 Vienoti lūgšanā

Mt 18, 18-20 Lūgt Jēzus vārdā

Lūgšana

Kungs, māci mums lūgt, kā Tu mācīji saviem mācekļiem. Lai mēs spējam būt viens ticībā, mīlestībā un kalpošanā, līdzīgi mācekļiem, par kuriem ir teikts, ka viņiem bija viena sirds. Dāvā mums svinēt to, kas mūsos atšķirīgs, priečāties dažādībā un no visas sirds dalīties savstarpēju lūgšanu bagātībās. Liec, lai, pulcējoties Jēzus vārdā, mēs tiekam pārveidoti, tā lai patiešām kļūstam viens un lai pasaule ticētu Tavai uzticamajai klātbūtnei. Amen.

4. diena, 21. janvāris

No pagātnes uz nākotni: piedošana un atmiņas dziedināšana. Es tev nesaku līdz septiņām, bet līdz septiņdesmit reiz septiņām reizēm (Mt 18, 22)

Jon 3 Ninives, lielās pilsētas, atgriešanās

Ps 51 (50) Lūgšana pēc želsirdības

Kol 3, 12-17 Pāri visam, ietērpieties mīlestībā

Jp 8, 1-11 Arī Es tevi netiesāju

Lūgšana

Izlīgšanas Dievs, palīdzi mums pārvarēt visas vilšanās un rūgtumu, ko mūsos radījušas pagātnes neveiksmes un grēki. Māci mums savu piedošanu, lai mēs spētu visā pazemībā tiekties pēc izlīgšanas ar Tevi un savu tuvāko.

Stiprini mūsos Kristus mīlestību, kas ir Tavas Baznīcas vienotības avots un garants. Amen.

5. diena, 22. janvāris.

Dieva klātbūtne mūsu vidū: aicinājums uz mieru. Kungs ir ar mums (Ps 46)

1 Ķēn 19, 1-13a Vieglā vēja šalkoņā

Ps 46 (45) Kungs ir ar mums

Apd 10, 9-48 Dievs nešķiro cilvēkus

Lk 10, 25-37 Kurš tad ir mans tuvākais

Lūgšana

Pulcējušies Jēzus Kristus vārdā, mēs Tevi lūdzam, Tēvs, dari mūs uzmanīgus pret Tavu klātbūtni šajā pasaulē un palīdzi mums atpazīt ceļus, pa kuriem Tu vēlies mūs vest mūsu ekumeniskajā svētceļojumā. Tev pienākas viss gods un slava mūžīgi mūžam. Amen.

6. diena, 23. janvāris

Būt misionāriem Jēzus vārdā. Tāpat jūsu Tēvs, kas ir debesīs, nevēlas, lai pazustu kāds no šiem mazajiem (Mt 18, 14)

Dan 3, 19-30 Apliecināt ticību

Ps 146 (145) Slavēt Dievu, mūsu Kungu

Apd 8, 26-40 Filips pasludina Labo Vēsti etiopietim

Lk 10, 1-12 Jēzus sūta savus mācekļus

Lūgšana

Dzīvais Dievs, atmodini mūsos vēlēšanos būt misionāru tautai. Palīdzi mums ieklausīties Tavā aicinājumā un dāvā drosmi ļauties Tava Gara vadībai. Lai mēs ar kopīgu liecību spētu uzrunāt arī tos, kam visvairāk vajadzīga Tava palīdzība, lai viņi tiktu stiprināti, un lai mēs dotos pasaulē pasludināt Tavas valstības Labo Vēsti. Amen.

7. diena, 24. janvāris

Atpazīt Dieva klātbūtni otrā, uzņemt otru Jēzus vārdā.

Kurš bērnu uzņem Manā vārdā, tas uzņem Mani (Mt 18, 5)

Izc 3, 1-17 Degošais krūms

Ps 34 Kungs izglābj nospiestos

Apd 9, 1-6 Es esmu Jēzus, Mani tu vajā

Mt 25, 31-46 Jēzus ir klātesošs mūsu tuvākajā

Lūgšana

Mūžīgais Tēvs, dāvā mums žēlastību atpazīt, ka Tu esi klātesošs mūsu vidū tik dažādos veidos. Lai mūsos aug vēlēšanās sasniegat patiesu vienotību savās Baznīcās un sabiedrībā, kurā dzīvojam, un lai mūsu lūgšana par Kristus Miesas, Tavas Baznīcas, vienotību kļūst aizvien dedzīgāka. Mēs Tevi lūdzam Jēzus Kristus vārdā. Amen.

8. diena, 25. janvāris

Vienoti cerībā. Tajā dienā jūs atzīsiet, ka Es esmu Tēvā, jūs esat Manī un Es – jūsos (Jη 14, 20)

Izc 40, 34-38 Katru reizi viņiem izejot, Kunga mākonis bija pār telti

Ps 42 (41) Ceri uz Dievu! Jā, es vēl slavēšu Viņu

Atkl 21, 1-6 Dievs pats būs ar viņiem

Jη 14, 15-31 Es jūs neatstāšu kā bāreņus

Lūgšana

Mūžīgais Tēvs, dāvā mums, kas esam pulcējušies Jēzus vārdā, pārliecību, ka, par spīti visam, nāve negūs pārsvaru, ka mūsu sašķeltība beigsies, ka neļausim sevi uzveikt bezcerībai un cerībā sasniegsim dzīvības, mīlestības un gaismas pilnību, ko Tu esi apsolījis tiem, kas Tevi mīl un ir uzticīgi Taviem vārdiem. Amen.

